



Місце злочину в коробці

Доцентка кафедри кримінального процесу та криміналістики факультету № 1 Інституту з підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції Львівського державного університету внутрішніх справ Оксана Дуфенюк у межах практичних занять курсантів реалізовує проєкт «Місце злочину в коробці». Така гра допомагає ефективно навчати майбутніх працівників слідчих органів вирішувати тактичні, ідентифікаційні, діагностичні та інші пізнавальні завдання в ході кримінального провадження.

використовує їх досі для експозиції побуту тих часів.

Шукаючи аналоги, я натрапила на Crime scene in a box на кількох інтернет-ресурсах. Щоправда там не було вказане їх авторство. Тож я взяла ідею, продумала форму і правила. Створили макет майбутні слідчі –

– Звідки виникла ідея створення такої діорами?

– Мене надихнула історія першої жінки-капітана поліції штату Нью Хемпшир, яка вважається «матір'ю криміналістики» у Північній Америці, є засновницею першої кафедри судової медицини в Гарвардському університеті Френсіс Глесснер Лі (Frances Glessner Lee). Для якісної підготовки слідчих у той час небагато було засобів. Френсіс особисто проводила тренінги з розслідування злочинів, а впродовж 1930–1940 років самотужки створила 19 маленьких діорам (лялькових кімнат) і в деталях відтворила реальні місця події, де було виявлено трупи з незрозумілою причи-

ною смерті. Ці діорами використовували на семінарах у Гарварді, згодом їх передали

до Бюро судових медичних експертиз у Мериленді, а пізніше – одному з музеїв, який

курсанти четвертого курсу факультету № 1 ЛьвДУВС.

Закінчення на стор. 2



ГОРДІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ

#Мій_ЛьвДУВС – історії випускників

Університет – це насамперед люди, їхні історії, емоції та спогади про роки навчання. І у кожного вони свої, неповторні та дуже особисті.



Випускники університету ділитимуться враженнями про ЛьвДУВС, пригадуючи найбільш неповторні моменти свого студентського та курсантського життя, і розкажуть, чому обрали саме цей університет. Серія публікацій #Мій_ЛьвДУВС розпочинається з історії випускниці факультету психології Ірини Гривнак.

– Завдяки ЛьвДУВС я змінилася як особистість, зустріла багато цікавих людей та отримала безліч знань у галузі психології, – ділиться враженнями Ірина.

Цьогоріч дівчина успішно завершила навчання у магістратурі, а зараз працює інспектором факультету психології.

– Ще в 10 класі я вирішила стати психологом, – розповідає Ірина. – Завжди мріяла допомагати людям, тому й обрала цю професію. Адже відкривати світ довкола та краще розуміти потреби людей – так захоплює! Згадую ці хвилюючі моменти, коли настав час обирати у якому саме виші буду навчатися – Львівській політехніці чи Львівському державному університеті внутрішніх справ. Та коли прийшла подавати документи – усі сумніви розвіялися. Я зрозуміла, що хочу бути студенткою саме ЛьвДУВС.

Під час навчання Ірина Гривнак очолювала Раду студентського самоврядування рідного факультету, активно займалася волонтерством, долучалася до благодійних акцій.

– Роки навчання пролетіли дуже швидко. Викладачі факультету психології дали нам багато теоретичних знань та практичних навичок, допомогли сформуватися як особистість. Радію, що обрала саме ЛьвДУВС, адже це університет, який об'єднує різних людей заради однієї мети – навчання, – додала на завершення випускниця.

Закінчення на стор. 4



Місце злочину в коробці

Закінчення.
Початок на стор. 1

– Які навички здобувають завдяки цій грі?

– Коробка є не стільки грою, скільки мінімоделлю місця злочину. Завдяки цьому можна відпрацьовувати навички складання протоколів огляду місця події, підготовки додатків до них (планів, схем), оцінювати слідчу ситуацію, будувати версії, планувати вилучення об'єктів (доказів, слідів), а також використання техніко-криміналістичних засобів та прийомів (вилучення папілярних слідів, фотографування, упакування тощо), визначати види судових експертиз, які слід провести, коли відома така інформація, і багато іншого. У коробках не все очевидне. Потрібно продумати, які речі мають важливе значення. Наприклад, поліцейська куртка в кімнаті наштотує на думку, що жерт-



ва, можливо, є працівником поліції і злочин пов'язаний із професійною діяльністю, а гроші та цінні речі в кімнаті свідчать про

те, що злочин було вчинено не з корисливих мотивів тощо.

– Ви б рекомендували використовувати цю гру в закладах вищої освіти?

– Однозначно – так! Ми маємо криміналістичний полігон, моделюємо поліцейські квести у різних приміщеннях і на відкритій місцевості. А проект «місце злочину в коробці» дозволяє створювати необмежену кількість різних за ступенем складності місць події. Таке моделювання має свої переваги, бо потребує менше витрат часу та матеріальних засобів на організацію завдань (це готовий комплект зі слідами), при цьому такі місця є цікавими, бо дають можливість відтворити всі деталі. З власного

досвіду скажу, що зацікавлення до такої інтерактивної форми навчання зі сторони здобувачів вищої освіти – величезне.

– Як ця гра впливає на методику ведення слідчих дій?

– Сьогодні складно говорити про ґрунтовні зміни, оскільки ніхто не проводив дослідження у форматі «до/після». Проект тільки на початковій стадії реалізації, тому говорити про тенденції, суттєві результати – ще зарано. Радію, що моя ідея знайшла підтримку і серед здобу-

вачів вищої освіти, і серед колег. Переконана, що такий додатковий інтерактивний інструмент в освітньому процесі позитивно впливає на процеси систематизації та поглиблення теоретичних знань із різних дисциплін (криміналістики, кримінального процесу, судової медицини, судових експертиз та ін.), вдосконалення професійних навичок.

Опрацювала
Наталія Павлишин





Карантин... Слово, яке асоціювалося у мене з дитячим садком, школою, змінило раптом усе моє (і не лише) життя, поставило його з ніг на голову. Перша емоційна реакція – паніка, яка охопила усіх. Адже кардинально змінюється ритм життя, багато людей втратили можливість заробляти гроші і змушені зараз використовувати накопичений раніше резерв коштів, а він, як усі розуміють, швидко може вичерпатись. І саме це «незрозуміле завтра» найбільше лякає людей та викликає стрес.

Уже минуло два тижні карантину – і тепер ми бачимо деякі речі та стиль власного життя під іншим ракурсом.

До прикладу, я усвідомила, що є ситуації, на які я зараз вплинути не можу, ніяк. Зірвалось декілька важливих подій у моєму житті, над однією з яких я працювала упродовж

Зараз є нагода активно й душевно спілкуватися з приємними людьми в безпечних умовах через соцмережі, бесідувати про науку, космос, духовність, філософію, кохання, дружбу тощо, переглядати веб-семінари, відеоблоги, відкриті лекції, відвідувати художні виставки та галереї онлайн, брати

Не варто забувати про наше тіло, яке звикло до постійного руху, а в даний момент обмежене в активності. Щоденна зарядка, розтяжки, пілатес, йога чи інші нескладні фізичні навантаження вранці та ввечері допоможуть скинути зайву енергію й агресивність та тримати тіло в тонусі. А що може бути краще за імпровізовані танці удвох чи наодинці під улюблену музику? Звичайно, добре, якщо є власний будинок, де можна, тримаючи дистанцію від інших людей, займатися господарськими справами на подвір'ї, бавитись з молодшими членами родини чи вигулювати собаку.

Проте у квартирі справ не менше. Можна перебрати речі у шафі, пере-



Як подолати стрес та чим зайняти себе на карантині?

трьох років, і мені не вистачило буквально п'яти днів на її втілення. Молодша донька у другий день карантину вийшла заміж (подію планувала за два місяці до цього), і формат одруження теж набув значної трансформації: молодята були у захисних масках, не було гостей та бенкету... Припускаю, що карантин вніс свої корективи у кожне життя.

Усвідомлюю, що у подібній ситуації опинилась не лише я, саме тому зараз ділюсь власними переживаннями. Цей період демонструє, що ми не здатні всього контролювати і далеко не все в наших руках.

Та чи можемо ми щось змінити, якимось вплинути? Очевидно, що ні. Тому, щоб не втратити здоровий глузд, варто змінити своє ставлення до ситуації, пошукати ресурс, зробити переоцінку цінностей, переставити акценти... Як хочете, так і називайте, проте має відбутись процес прийняття того, що сталося, – лише так ми зможемо знизити рівень тривожності, страху, обурення і злості. Вірю в те, що багато хто переосмислить своє життя. Точно з'являться нові звички та зміняться цінності. Припускаю, що незабаром ми знову будемо радіти звичному простому одягу, заново відкривати для себе старі улюблені речі, перерахувати книги. Тобто почнемо менше споживати та вчитися обходитись тим, що вже маємо, станемо більш самодостатніми та уважнішими до інших. Щодня піддаватимемо сумніву систему, яка відома нам від народження, тобто змінюватимемо власну філософію життя.

У нашій країні апогей хвороби, думаю, ще не настав, нас усіх ще чекає багато випробувань, пов'язаних із проживанням карантину в замкненому просторі. Психологічно легше сприймати такі події, коли внутрішньо налаштований на триваліший термін. І, дай Боже, щоб все це швидше минулось, проте ситуація може розвиватись у різний спосіб.

Навчання онлайн – це основний спосіб конструктивного проведення часу, який у нас з'явився на карантині. І це не лише освітні дисципліни за навчальним планом. Є безліч онлайн-пропозицій та комп'ютерних програм для вдосконалення іноземної мови, до прикладу, різних наукових статей для професійного вдосконалення та інших почитанок. Загалом вчіть щось нове – це чудова можливість здобути нові навички.

участь в інтернет-конференціях... Тобто бути з людьми, які поділяють ваші погляди. А вечорами можна загорнутися у плед, зробити собі трав'яного чаю, переглянути якийсь серіал та обговорити його з друзями. Хіба це не прекрасно?

А ще я, як психолог, раджу почати вести щоденник, де можна фіксувати всі інсайти, що приходять нам у зв'язку з різкою зміною умов та темпу життя, записувати мрії, свої переживання та тривоги, якщо ними не можна поділитись із близькими (і таке буває). Таким чином рівень тривожності теж знижується. Також у щоденнику можемо вказати, скільки разів я сьогодні подякував, когось підтримав чи підбадьорив, записувати цитати та ідеї, власні сни, плани на майбутнє. Це така собі розмова самого з собою, зі своєю душею.

ставити меблі чи щось зремонтувати, переглянути майстер-клас онлайн та приготувати нову страву, зрештою – відпочити та відіспатися, про що ми завжди мріємо, коли зранку встаємо у звичному режимі на роботу. Можемо пограти з рідними в настільну гру, на музичному інструменті, вибрати онлайн подарунок комусь на найближчий день народження, навчитись нарешті шити чи в'язати, або щось майструвати. Хобі – це саме те, на що постійно не вистачає часу, а зараз – така нагода! Не втрачайте її!

Закликаю й прислухатись та відгукнутись на заклик про допомогу від тих, хто її потребує. Поруч кожного з нас живуть люди, які перебувають у зоні ризику чи з хронічними захворюваннями, чи за віком. Будьте уважні до них, не залишайте їх наодинці! Безпритульні тваринки теж потребують

уваги. Багато людей у ці дні взяли з притулків котів чи собак, знайшовся час на адаптацію тваринки вдома та догляд за нею. Загалом час, проведений з братами нашими меншими, – величезний ресурс для психіки! Вони дають нам емоції, а це значно збагачує життя, вчить бути добрими та співчутливими.

Отож, у цей непростий період хочу закликати ще раз перебувати максимально вдома, дистанціюватись від інших людей. Лише так ми зможемо зупинити хворобу. Бажаю всім жити «тут і тепер», прийняти ситуацію, якою вона є, і насолоджуватись моментом!

Зоряна Ковальчук,
заступниця декана факультету психології
з навчально-методичної роботи ЛьвДУВС





ГОРДІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ

#Мій_ЛьвДУВС – історії випускників

Закінчення. Початок на стор. 1

Випускник факультету № 3 Назарій Климчук: «У ЛьвДУВС я розпочав професійно займатися гирьовим спортом. І це захоплення стало для мене справою життя».

Про свої курсантські роки випускник факультету № 3 ЛьвДУВС Назарій Климчук згадує із неабиякою ностальгією. Розповідає, що саме в університеті вперше відкрив для себе гирьовий спорт. Зараз у скарбничці поліцейського чимало досягнень та перемог. А розпочалося все у навчально-тренувальному відділі «Верешиця», де ще першокурсником спробував свої сили у цьому виді спорту.

– Під час навчання я був активним учасником університетської спартакиади, виборював призові місця у чемпіонатах Львівської області, здобув «золото» чемпіонату Західної України, що проходив на Волині, – розповідає про свої досягнення Назарій. – Крім цього, брав участь у чемпіонатах України та всеукраїнських змаганнях. У 2017 році виборов перше місце на чемпіонаті Львівської обласної організації ФСТ «Динамо», де представляв рідний університет. Тоді ж виконав норматив кандидата у майстри спорту.

Відшукати свій власний шлях та досягти значних успіхів у гирьовому спорті курсанту допомогли його наставники – викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки факультету № 2 Михайло Домінюк та його колега, старший викладач цієї кафедри, Микола Костовський. Вони і досі продов-

жують добрі університетські традиції, допомагають вихованцям вишу розвинути свої спортивні таланти, стати більш витривалими та мужніми.

– За роки, проведені у стінах рідного вишу, я загартувався фізично та духовно, отримав знання та навички, необхідні для роботи, – поділився враженнями про навчання Назарій.

Зараз юнак працює у поліції Тернопільщини, де займається професійною підготовкою правоохоронців та продовжує розвиватися у спорті. Зокрема, наприкінці жовтня минулого року виборов «срібло» на чемпіонаті Національної поліції України з гирьового спорту, що проходив у Львові.

Пишаємося нашим випускником та бажаємо йому нових спортивних перемог!

Галина Лемішко



Підбірка цікавих книг від доцентки кафедри менеджменту факультету управління та економічної безпеки Ольги Марченко

Як давно Ви хотіли прочитати бестселер, останній примірник якого вдалося купити на минулорічному Форумі видавців у Львові? Зізнайтесь – давненько! Та книга й досі припадає пилом у домашній бібліотеці.

Час для читання настав! На карантині ЛьвДУВС не просто читає, а й рекомендує корисні книги для професійного та особистісного розвитку, доступні онлайн безкоштовно.

Отож, ловіть добірку книг для ефективного планування часу та саморозвитку, яку для вас підготувала доцентка кафедри менеджменту факультету управління та економічної безпеки ЛьвДУВС Ольга Марченко.

Браян Трейсі «Зроби це зараз. 21 чудовий спосіб зробити більше за менший час» – книга експерта-психолога, засновника університету, який щорічно консультує декілька сотень компаній та навчає онлайн підприємців і менеджерів усього світу.



Ключові умови успіху, як вважає автор, – це чотири «D»: desire (бажання), decision (рішення), determination (наполегливість) та discipline (дисципліна).

Іцхак Адізес «Розмірковування про особистісний розвиток» – книга експерта з підвищення ефективності організацій шляхом змін, викладача провідних університетів світу, засновника та директора Інсти-

туту Адізеса, який спеціалізується на управлінні змінами та має філії у 15 країнах світу. У книзі – роздуми, пожива для розуму читачів, а не наукові пошуки.

«Як корисно іноді пригальмувати», «Зупиніться понюхати троянд посправжньому» – так називаються розділи книги. Дуже актуально під час карантину, чи не так?

Лі Кокере «Магія тайм-менеджменту. Як все встигати та жити в своє задоволення» – книга топ-менеджера усім відомої компанії Walt Disney World, який 10 років на посаді виконавчого віцепрезидента керував роботою 20 готелів, 4 парків розваг та командою з 40 000 працівників!

У книзі автор ділиться методами ефективного тайм-менеджменту, а також заохочує дати відповіді на непрості питання: чи отримую я користь від всього, на що витрачаю свій час? Над чим я повинен працювати?

Ця книга, на думку автора, не про управління часом – вона про управління життям. А хто з нас не бажає бути керманічем своєї долі?

Кевін Беннет «Тайм-менеджмент. Поради і секрети великих лідерів» – книга для тих, хто хоче знати закони переможців і захоплюється такими успішними історичними постатями та особистостями сучасності: Стів Джобс, Генрі Форд, Бенджамін Франклін... Книга розкриває секрети їхнього успіху та ефективного планування часу.